

ATOROXIN PALUU VUONNA 2948

Outsiderin **Atorox ihmisten valtias**-kirjasarjan viimeinen osa.(1947, Mantere, Hki)

Merkuriuksesta lähtenyt avaruusalus ZX-44 kiittää avaruudessa päämääränä Maa. Matka on kuitenkin jatkunut yllättävän kauan, sillä alus on joutunut erään systemaattisen planeetan vaikutuspiiriin, joka on sekoittanut aluksen kaikki laitteet ja alus on ollut ohjauskyvytön .

Aluksessa mukana ovat Atorox, Kivi, Graham, miss Collins ja Phytia sekä salamamatkustajina Pharoseläimet ”Jaakko” ja ”Jussi” – Jaakko osoittautuu myöhemmin ”Jaakko Maijaksi” kun pikku Pharoksia alkaa ilmestyä.

Atoroxin keksijä ja luoja professori Mitax, joka on ollut matkalla mukana, on kuollut jo n. 5 vuotta sitten. Ajan kuluu on laskettu ja tarkistettu Kiven parranajosta. Hän on ajanut partansa 6 kk:n välein jo 12 kertaa eli 72 kk = 6 vuotta. He ovat siis olleet aluksellaan 6 vuotta Merkuriuksesta lähdön jälkeen.

He saavat kuulla, että prinsessa Mulu Marsista on tehnyt vallankaappauksen ja on etsimässä Atoroxia puolisoikseen. He kuulevat Marsin ja Venuksen joukkojen hyökkäyksestä Maahan.

He sairastuvat, mutta Atorox saa prof.Fuuduksen aivot käyttöönsä, jolla pelastaa Grahamin. Fuudus toteaa Grahamin sairastavan tyypillistä vanhuudenheikkoutta, samoin toisetkin. Pian Kivi, Graham, miss Collins ja Phytia kuolevat .

Atorox on ainoana ”elossaolevana” aluksessa ja saa viimein ohjattua aluksen maahan ent. Amerikan mantereelle , ent. Kaliforniaan, eli maahan joka on sodan vaurioittama.

Atorox tapaa ihmisraunion, vanhojen lääkärin uudesta Atlantiksesta – henkilön B58909/2908. Hän herättää Kiven, Grahamin, miss Collinsin ja Phytian henkiin ja heille selviää että on vuosi 2948. He kuulevat miten tässä ajassa nykyihmiset syntyvät ja kasvavat erään ranskalaisen professorin keksimän lasiputkisynnytyksen kautta. – Accouchement-putki!

He saavat kuulla Atlantiksesta, jonka perustamisessa on hyödynnetty erään suomalaisen insinöörin Suomenlahden syvyyyksiin rakentaman kristalliterästalon mallia.

Asutus maanpinnalla on lakannut 2500-luvulla ja 2700-luvulla keksittiin ihmeelliset hormonit. Maailman presidentti julisti lain, ettei mikään valtio maailmassa saa ryhtyä sotaan, ei ole aseita, ei lentokoneita, radioita – vain puhelinkaapelilennätin ja sukeltajat. Atlantiksessa on ihmeellinen meren valo – lux maris eli merivesi välittää valoa suurista valokeskuksista. Atlantis on upea lumoava paikka.(Upea kuvaus kirjassa!)

He pääsevät Atlantiksen toipilaskotiin, jossa ihmisillä on suomupuvut. Kielenä siellä puhutaan esperanto-occident-kielten sekoitusta (englantia ja ranskaa osaavat pystyvät ymmärtämään kieltä).

Erilaisia aikoja on käyty läpi. Sosialisoinen aika oli ja meni samoin atomi- ja mikrobialka ja on palattu mare-aikaan.

Asumukset ovat viihtyisiä, luonto ja elämänmeno leppoisaa. Työtä tehdään pari tuntia päivässä. On paljon ”takaisin luontoon”- ihmisryhmiä, jotka elävät 1500-luvun mukaisesti luku- ja kirjoitustaidottomina.

Ihmisillä ei ole nimiä vaan numero ja sarjanumero, jossa syntymävuosi ja ammattinumero (huom! vanhojen lääkärin numerosarja). Liittopresidentti Smitson Manhattanilta hallitsee ja tärkeässä asemassa on uuden Helsingin pormestari Tuppurainen.

Avioliittoon mennään avioliittolääkärin tekemällä verensiirrolla. Se sinetöi avioliiton.

Atlantiksessa on hotelli Olympia, jossa seinillä on mm. suomalaisten Paavo Nurmen ja Hannes Kolehmainen kuvat. Koneihmiset eli robotit on hävitetty ja kielletty lailla jo vuosisatoja sitten. Vain Atlantiksen kansallismuseossa on robottien osasto, jonne Atorox halutaan ja ”pienen” poliisikärhämän jälkeen joutuukin. Hän tapaa siellä robotti Fiinan, jonka kanssa hän päättää karata avaruuslaivalla avaruuteen Fiinan sanojen mukaan ”Suomeen pikkurobottien sarjavalmistukseen”.

Seikkailu on siis päättynyt. Kivi, Graham, miss Collins ja Phytia päättävät jäädä loppuiäkseen Atlantiksen asukkaiksi. Atorox löydettyään Fiinan on häipynyt aluksella avaruuteen ilmeisesti Suomeen.

Atoroxin tarina on tullut tiensä päähän. Oliko loppu onnellinen? Haikea, huikea upea seikkailu, ja toisille onnellinenkin! Tietynlainen kokonaisuus 6 kirjaa olivat, vaikka Atorox ihmisten valtiasta oli ilmeisesti tehty itsenäiseksi teokseksi. Siinä ei lopussa lähdetä mihinkään matkaan, tai suunnitella jatkoa kuten seuraavissa planeettatarinoissa. Atoroxin paluuta maahan oli seuraamassa 6 aktiivista lukupiiriläistä. Keskustelua syntyi niin monenmoisilta alueilta, että toivonpa niiden ajatusten joskus tuottavan ihan konkreettista näyttöäkin. Kuten Outsider on käyttänyt mielikuvitusta pitkin matkaa jokaisessa Atoroxin seikkailussa, käytimme me lukupiiriläiset sitä myös. En suinkaan paljasta utopioitamme, mutta tulevaisuus näyttää pääsemmekö konkreettiselle tasolle.

Atoroxin seikkailut saivat aikaan hyvän mielen. Juoni soljui juohevalla tavalla aina uuteen ihmeellisyyteen ja mikään ei ole ollut vierasta Outsiderille. Koimme hänen olleen monessa asiassa aikaansa edellä. Globaalisuus joka meille on tätä päivää oli Atoroxin kirjoittamisen aikaan vielä utopiaa mutta jonka Outsider pystyi jo näkemään. Hauskalla tavalla hän on aina tuonut pienen Suomen mukaan vaikka maailma on muuten ollut avoin. Huumoria on kaiken mielikuvituksen ja jännittävyuden kera mukana.

Jäämme kaipaamaan näitä hauskoja mielenkiintoisia ihmishahmoja, Atoroxia monine ”aivoineen”, eri planeettojen maisemia, luontoa, hahmoja ym. – kaikki ne pystyy helposti kuvittelemaan minne tahansa. Lähes päivittäin saamme seurata eri planeettojen ”valloituksia” ja tietoa niistä. Olemme olleet Outsiderin myötä ajan hermolla. Lukupiirin vetäjänä olen kovinkin miettinyt Outsiderin ”eri planeettoja” ja unissani ”harkinnut” mikä planeetoista olisi mukavin paikka asua.

Atoroxin seikkailujen jälkeen siirrymme täysin toiseen maailmaan. Jätämme Outsiderin ja siirrymme Arne Haapakosken historiallisten romaanien seuraan. Seuraavassa lukupiirissä maaliskuussa käsittelemme **Abiel tähdistälukijan**. Tervetuloa mukaan!
